

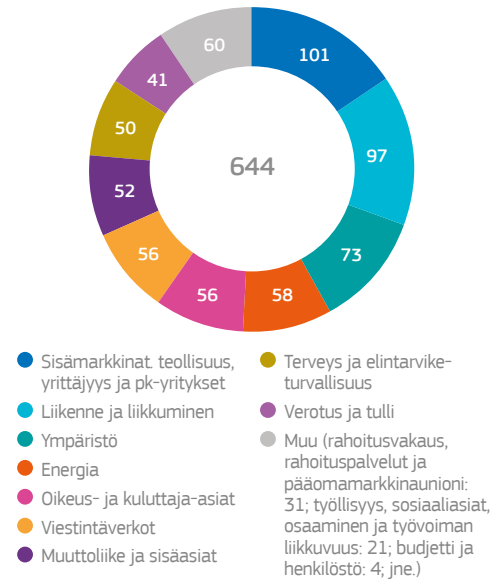
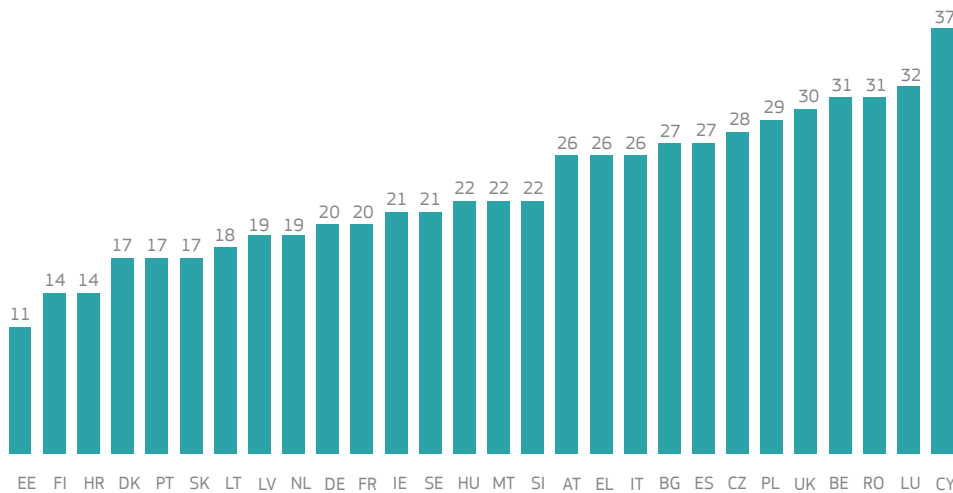
Euroopan unionin lainsäädännön
soveltamisen valvonta

Vuosikertomus 2018

Vuonna 2018 käynnistetyt uudet rikkomusmenettelyt

Vuonna 2018 komissio aloitti 644 uutta rikkomusmenettelyä. Tämä oli 10 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2017, jolloin aloitettiin 716 rikkomusmenettelyä. Lisäksi komissio lähetti jäsenvaltioille 157 perusteltua lausuntoa vuonna 2018, kun vuonna 2017 niitä lähetettiin 275.

Alla olevassa kaaviossa esitetään pääasialliset politiikan alat, joita rikkomusmenettelyt koskivat.

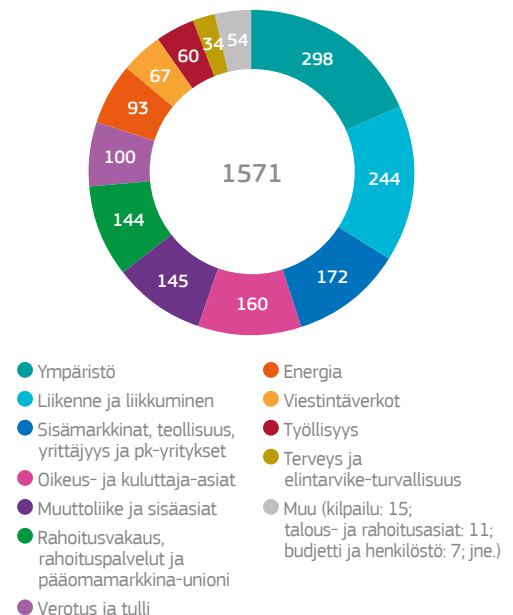
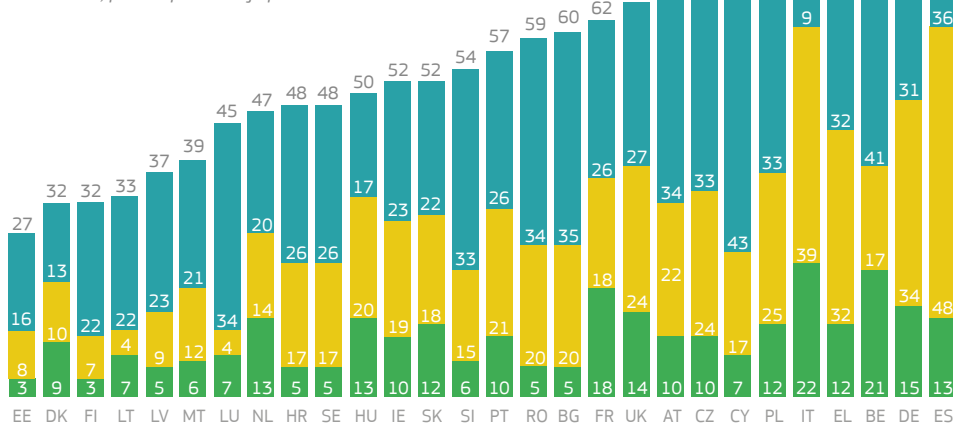
Vireillä olevat rikkomusmenettelyt (yhteensä), tilanne 31.12.2018

Vuoden 2018 lopussa vireillä oli yhteensä 1571 rikkomusmenettelyä, mikä oli 0,8 % enemmän kuin vuotta aiemmin (1559).

Alla olevassa kaaviossa esitetään pääasialliset politiikan alat, joita rikkomusmenettelyt koskivat.

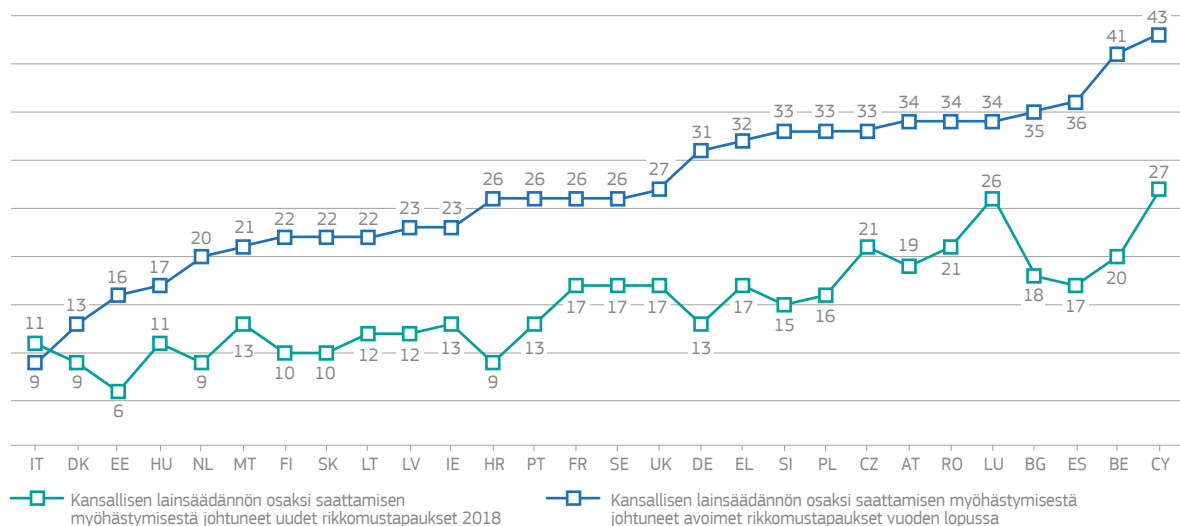
Luvut pylväiden yllä: rikkomusmenettelyjen kokonaismäärä

- Rikkomusmenettelyt, jotka johtuvat EU:n lainsäädännön myöhästyneestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä
- Rikkomusmenettelyt, jotka koskevat EU:n lainsäädännön virheellistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja/tai sen puutteellista soveltamista
- Asetusten, perussopimusten ja päätösten rikkominen

Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen myöhästymisestä¹ johtuneet uudet rikkomusmenettelyt

Myöhäistä kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevia uusia rikkomuksia oli vuonna 2018 yhteensä 419. Määrä oli 25 % vähemmän kuin vuonna 2017, jolloin niitä oli 558.

Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot ja määrämät taloudelliset seuraamukset

Unionin tuomioistuin antoi SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla 27 tuomiota² ja 260 artiklan 2 kohdan nojalla viisi tuomiota³ vuonna 2018. Niistä 31 tuomiota annettiin komission hyväksi.⁴

Tuomioistuin määräsi SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla Kreikan⁵, Espanjan⁶, Italian⁷ ja Slovakian⁸ maksamaan sakkoa. Vuoden 2018 lopussa oli edelleen vireillä 13 sellaista rikkomusmenettelyä, joista tuomioistuin oli antanut ratkaisunsa SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan nojalla.

Vuonna 2018 komissio saattoi unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi joukon myöhäistä kansalliseksi lainsäädännöksi saattamista koskevia rikkomuksia ja pyysi tuomioistuinta määräämään SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan⁹ nojalla päiväkohtaisia uhkasakkoja. Komissio nosti vuonna 2018 kanteet viittä jäsenvaltiota vastaan: Slovenia (kolme asiaa)¹⁰, Espanja (kolme asiaa)¹¹ sekä Belgia¹², Irlanti¹³ ja Romania¹⁴ (yksi asia / maa).

Lisäksi komissio päätti nostaa kanteen 13 muussa tapauksessa, mutta kyseiset jäsenvaltiot toteuttivat tarvittavat toimet direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, joten komissio peruutti asian ennen kuin tuomioistuin antoi tuomionsa. Nämä tapaukset koskivat seuraavien direktiivien myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä:

- direktiivi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla¹⁵;
- direktiivi käyttöoikeussopimusten tekemisestä¹⁶;
- direktiivi julkisista hankinnoista¹⁷;
- direktiivi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista¹⁸; sekä
- direktiivi merten aluesuunnittelun puitteista¹⁹.

1 Uusia rikkomusmenettelyjä aloitettiin kutakin EU:n 28 jäsenvaltiota vastaan vuoden 2018 aikana sillä perusteella, että ne eivät olleet saattaneet jotakin EU:n direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään ajoissa.

2 Unionin tuomioistuimen nk. ensimmäinen tuomio asiassa.

3 Asia palautetaan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos ensimmäistä tuomiota ei noudateta. Tuomiossa voidaan määrätä jäsenvaltio maksamaan kiinteä summa tai uhkasakko. Kun tuomioistuin määrää kyseisen artiklan nojalla sakon, jäsenvaltion on maksettava kiinteämääräinen hyvitys heti ja uhkasakkoa siihen asti, että se noudattaa täysin tuomioistuimen ensimmäistä ja toista tuomiota.

4 Poikkeuksen muodosti tuomio asiassa komissio v. Tanska, C-541/16.

5 Komissio v. Kreikka, C-93/17 ja C-328/16.

6 Komissio v. Espanja, C-205/17.

7 Komissio v. Italia, C-565/10.

8 Komissio v. Slovakia, C-331/11.

9 Tämä on ensimmäinen tuomio, jossa määrätään uhkasakko direktiivien myöhäisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

10 Komissio v. Slovenia, C-628/18, jossa komissio ehdotti 7 224 euron päiväkohtaista uhkasakkoa, 1 978 euron kiinteämääräistä päiväkohtaista hyvitystä ja 496 000 euron vähimmäismäärää; C-69/18, jossa komissio ehdotti 7 986,60 euron päiväkohtaista uhkasakkoa; C-188/18, jossa komissio ehdotti 8 992,32 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

11 Komissio v. Espanja, C-430/18, jossa komissio ehdotti 48 919,20 euron päiväkohtaista uhkasakkoa; C-165/18, jossa komissio ehdotti 123 928,64 euron päiväkohtaista uhkasakkoa; C-164/18, jossa komissio ehdotti 61 964,32 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

12 Komissio v. Belgia, C-676/18, jossa komissio ehdotti 49 906,50 euron päiväkohtaista uhkasakkoa.

13 Komissio v. Irlanti, C-550/18, jossa komissio ehdotti 17 169,60 euron päiväkohtaista uhkasakkoa, 4 701,20 euron kiinteämääräistä hyvitystä ja 1 685 000 euron vähimmäismäärää.

14 Komissio v. Romania, C-549/18, jossa komissio ehdotti 21 974,40 euron päiväkohtaista uhkasakkoa, 6 016,80 euron kiinteämääräistä hyvitystä ja 1 887 000 euron vähimmäismäärää.

15 Direktiivi 2014/26/EU.

16 Direktiivi 2014/23/EU.

17 Direktiivi 2014/24/EU.

18 Direktiivi 2014/25/EU.

19 Direktiivi 2014/89/EU.

Lisätietoja:

Euroopan komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Euroopan unionin lainsäädännön soveltamisen valvonta – Vuosikertomus 2018 (Osa I: Tilastokatsaus).